53. PAPA DE OLIEBOLLENBAKKER

Lucas houdt zijn handen voor zijn oren. ‘Net in bed hoorde ik heel hard geknal.’
‘Knalvuurwerk is verboden,’ zegt mama.
‘Ik vind vuurwerk zielig voor de dieren,’ zegt Noor, terwijl ze een boterham pakt. ‘De dieren schrikken en ze weten niet eens dat het oudjaar is.’
‘Niet waar!’ Lucas trekt zijn beterweter-gezicht. ‘Roska weet het wel.’ Hij aait Roska over haar kop.
‘Ik weet pas zeker dat het oudjaar is als...’ Oma kijkt even rond.
‘Met oliebollen in je buik!’ roept Noor.
Ze rent meteen naar het bijhok. Daar staat de grote kom met oliebollenbeslag. ‘Kom, oliebollenbakker! Het deeg is al over de rand.’
Papa komt er meteen aan. Met oudjaar is hij altijd de oliebollenbakker. Papa tilt de doek een klein stukje op. ‘Het beslag in de grote kom rijst de pan uit,’ zegt hij.
‘Reizen? Haha.’ Noor ligt in een deuk. ‘Het beslag reist, dat is toch raar. Reizen is toch dat je met vakantie ergens heen gaat?’
‘Je hebt rijs met een lange ij en reis met een korte,’ antwoordt papa.
‘O zo,’ zegt Noor. ‘Net als ijs en trein.’

Papa zet de frituurpan aan. Hij doet een schort voor. 'Het bakken gaat beginnen!' Hij zet de buitendeur op een kier.
'Oliebollenbakker, mogen we de eerste oliebollen proeven?' vraagt Lucas.
'Jazeker,' antwoordt papa.
Na een poosje vist hij zijn eerste baksels uit de hete olie.
'Ik hoor graag of ze lekker zijn...'
De eerste oliebollen zijn altijd heel speciaal, vindt Noor. Ze pakt een oliebol met een servetje. De bol is nog erg warm.
'Deze ruikt goed!' Noor breekt een stukje af en blaast. Een stukje met een rozijn. 'Jammie. Lekker hoor, oliebollenbakker.'
Lucas gaat met zijn oliebol buiten staan. Hij neemt een hapje.
'Lekker!' roept hij. 'Smaakt naar meer.'
Papa doet de tweede lading in de pan. De olie sist en er komt rook af.
Noor spreidt de oliebollen uit op keukenpapier. Daarna legt ze de bollen op een schaal. Lucas telt de oliebollen. Het zijn er acht en twintig.
'Dat is veel te veel,' zegt oma. Ze houdt haar buik vast. 'Ik zal een schaaltje naar de Rozenhof brengen.'
Noor zoekt de mooiste ronde oliebollen uit.

'Wanneer gaan we oudejaarsspelletjes doen?' vraagt Noor.
Oudejaarsspelletjes zijn veel leuker dan gewone spelletjes. Een beetje door de oliebollen, een beetje door lekker lang opblijven en een beetje door alles.
'Als het buiten donker wordt,' antwoordt mama. 'Ga eerst nog maar even fijn spelen.'
'We leggen de spelletjes alvast klaar,' zegt Noor.
Lucas pakt twee doosjes memorykaarten uit de kast.
'We doen ze door elkaar,' zegt hij. Hij legt de kaartjes van beide spellen op het kleed, met de plaatjes naar onder.
Noor pakt haar lievelingsspel: kleurenkwartet. Ze schudt de kaarten en deelt vast uit.

Papa heeft de sjoelbak van zolder gehaald. Lucas en Noor gaan een potje oefenen.
‘Goed kijken,’ zegt papa. ‘Bij die ene ingang krijg je de meeste punten.’ Zoef… Noor mikt. En ja, hoor. Het lukt: de schijf glijdt door de openingen met de meeste punten! Ze danst een rondje van geluk.
De andere schijven gaan ook goed in de vakjes. Daarna oefent Lucas met het sjoelen.
Noor pakt een grote doos met lettertjes. Mama wil altijd scrabbelen. Jammer, het wordt nog maar een klein beetje donker. ‘Wanneer gaan we beginnen?’ vraagt ze weer.
‘Als oma er is,’ antwoordt mama.
Eindelijk komt oma binnen. ‘Op de Rozenhof hebben ze gesmuld van de oliebollen,’ vertelt ze blij.
‘We beginnen!’ roept Noor. Ze zit met Lucas startklaar bij het kleed vol memorykaartjes.
‘Ik ga een kop thee zetten,’ zegt papa. ‘Het eerste spel sla ik over.’
‘Nee, nee!’ Lucas houdt het been van papa vast. ‘Geen smoesjes, je doet gewoon mee. Het geeft niet als je verliest.’

‘Oké.’ Papa gaat naast Lucas zitten.
Noor let goed op. Ze zit aan de andere kant van papa. Papa pakt steeds net het verkeerde kaartje. Noor pakt dan een kaartje dat erboven of eronder ligt. Dat kaartje is meestal wél goed. Lucas is ook goed bezig. Zijn stapel kaarten groeit.
‘Yes, de boten!’ roept hij blij. De bootkaartjes zijn Lucas’ lievelingskaarten. Eindelijk zijn alle kaartjes omgedraaid. Wie heeft er gewonnen?
‘Tellen is te veel werk,’ vindt Lucas. ‘We leggen de stapeltjes naast elkaar.’
De stapel van Lucas is het hoogste.
‘Ik ben de beste,’ zegt Lucas.
‘De volgende keer doen we samen,’ zegt papa lachend.
‘Lucas wordt later professor,’ zegt oma.
‘Nee, uitvinder,’ zegt Lucas vrolijk.
Met het potje kwartetten speelt Lucas half onder en half boven tafel. De helft van zijn kaarten liggen open op de vloer omdat ze niet allemaal in zijn hand passen.
Lucas is aan de beurt, hij steekt zijn hoofd boven tafel en vraagt een kaart aan oma. Precies de goede. Lucas mag nog een keer en nog een keer. Daarna is Noor. Ze vraagt kaarten van papa en Lucas. Van allebei krijgt ze wat ze wil. ‘Kwartet!’ roept ze blij. Ze laat de vier rode kaarten zien.
‘Goed opgelet,’ zegt mama.
‘Niet onder tafel kijken, hoor,’ zegt Lucas steeds.
‘Dat doe ik niet,’ zegt Noor.

Na een tijdje zijn alle kaarten op. Iedereen telt zijn kwartet. Lucas laat vijf kwartetten zien.
‘Hoe is het mogelijk,’ zegt oma. ‘Je bent nog wel de jongste!’
‘Wie wint, trakteert,’ zegt mama. Ze wijst naar de schaal oliebollen.
Lucas gaat met de schaal rond.
Noor pakt een grappige oliebol. ‘Kijk, net een kuiken,’ zegt ze. ‘Met een snaveltje.’

Tijdens scrabble, het volgende spel, spelen Lucas en papa samen. Logisch, want Lucas kent alleen de letters van zijn eigen naam.
‘Mag ik met jou meedoen?’ vraagt oma aan Noor.
‘Fijn,’ zegt Noor. ‘Mama is toch juf, die kan wel alleen.’ Noor probeert woorden te verzinnen met haar letters en de K van het bord.
‘KORTONA,’ zegt ze.
‘Dat woord bestaat niet,’ zegt oma.
‘Waarom niet?’
‘Goede vraag,’ zegt oma. ‘Wat denk je?’
Noor denkt even na. ‘Een kortona bestaat niet, dus dan bestaat het woord ook niet.’
‘Knap gezegd,’ vindt oma. ‘Er worden wel nieuwe woorden bedacht voor nieuwe dingen.’
‘Ik ga een uitvinding doen,’ zegt Lucas. ‘Ik bedenk een nieuw ding en dat noem ik KORTONA.’
‘Dat is lief,’ zegt mama.
Noor beweegt de letters weer door elkaar. ‘KARTON’! Noor legt de letters aan de K.
‘Goed zo, Noor!’ Mama geeft haar een knuffel.

‘Met sjoelen tellen we ook,’ zegt Noor. ‘En dan tellen Lucas en ik al onze punten bij elkaar.’
‘Ho, ho, dat is oneerlijk,’ zegt papa lachend.
‘Nietes,’ zegt Noor. ‘Samen zijn we pas twaalf.’
‘Dat is waar,’ zegt papa. Hij kijkt er een beetje zielig bij.
‘Het gaat niet om de punten, toch?’ vindt Noor.
Oma knikt. ‘Van punten word je niet groot!’
‘Wel van oliebollen,’ zegt Lucas. Hij gaat nog een keer met de schaal rond.
‘Ik heb een raadsel voor jullie,’ zegt oma. ‘Er liggen zes oliebollen op de schaal en je pakt er twee. Hoeveel oliebollen heb je dan?’

Mama doet Lucas voor hoe je met je vingers aftelt.
‘Vier,’ antwoordt Lucas.
Oma schudt van nee.
Noor weet het. ‘Twee, want je pakt er twee.’
Oma steekt haar duim omhoog en neemt een grote hap. ‘Lekker, oliebollenbakker!’ Ze geeft papa een vrolijke knipoog.
Noor heeft moeite om haar ogen open te houden. Ze wil zo graag tot twaalf uur wakker blijven. Eindelijk is het zover. De twee wijzers van de klok staan allebei precies omhoog.
‘Gelukkig nieuwjaar!’ Mama, papa, oma, Lucas en Noor geven elkaar een knuffel. Roska loopt kwispelend van de een naar de ander.
Lucas en Noor kijken boven door het dakraam voordat ze in hun bed duiken. Plof! Plof! knalt het vuurwerk nog steeds.
‘Mooie kleuren: rood, geel, groen en blauw,’ zegt Lucas.
‘Nepsterren,’ vindt Noor. ‘De echte sterren blijven.’